

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za vse leto.....\$6.00
Za pol leta.....\$3.00
Za New York celo leto...\$7.00
Za inozemstvo celo leto...\$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States,
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

TELEFON. 2876 CORTLANDT

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 88. — ŠTEV. 88.

NEW YORK, SATURDAY, APRIL 15, 1922. — SOBOTA, 15. APRILA, 1922.

VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

PREMOGARSKA BITKA V NOVOB SEKTORJU

BOJ, DA SE NAPRAVI KONEC NEUNIJSKEMU PROIZVAJANJU PREMOGA. SE JE PREMAKNIL V RALEIGH OKRAJ V WEST VIRGINIJI. — POROČILO O STRADANJU. — PREMOGARJI SE PRITOŽUJEJO RADI IZGONOV IZ STNOVANJ IN PRETENJ NA JETIH BANDITOV.

Beckley, W. Va., 14. aprila. — Bojna fronta v premogarskih bojih West Virginije je bila pomaknjena v gorske divjine Raleigh okraja, kjer skušajo delodajalci na vsak način preprečiti invazijo neunijskega Winding Gulf okraja od strani organizatorjev United Mine Workers of America. Začasno se je s pomočjo zveznih sodnijskih prepovedi napravilo konec naporom, da se organizira neunijske delavce tega okraja, a obe strani soglašati v tem, da se je bitka dejanski šele pričela.

Postavo in red se je vzdrževalo z oboroženimi silami okraja in države. Nekako dvajset državnih kozakov v spremstvu več sto pomožnih šerifov patrolirajo po premogarskih kempah v naporu, da "prepreči" nered in nasilja proti neunijskim premogarjem, ki se nočejo pridružiti stavki. Razmer, ki prevladujejo v sosednih New River premogarskih poljih, kjer skušajo delodajalci izgnati unijo, ki je vladala tam že številna leta. (Na kojega strani je torej nepostavnost? Vedno na strani delodajalcev.)

Uradniki zveze delodajalcev v Winding Gulf so danes priznali, da se je izkopal le približno 50 odstotkov normalne dnevne tonaje, ki znaša 40.000 ton. Pravijo pa, da je bilo to pripisovati pomankljivi naročnici (?). Pripravljeni pa so podvojiti sedanjo produkcijo, kakorhitro bo pomankanje premoga povečalo povpraševanje po premogu.

Po celotnem okraju je položaj napet. Na stotine premogarjev se je zbralo danes tukaj. Napolnili so trg pred sodnico ter stali v skupinah po glavnih ulicah. Obdani od divjine in gora ter izolirani od celega sveta, imajo le malo novic o napredovanju stavke v drugih delih dežele. Čakali so, — kot so številni med njimi izjavili, — da bo sodišče v Charlestonu razveljavilo ono prepoved, naka bodo mogli iti navzdol v Winding Gulf. Čeprav ni bilo videti nikakega orožja, so vendar lastniki državnih kozakov izjavili, da ima vsak človek doma svojo puško in da tudi ve, kako uporabiti jo.

Na stotine premogarjev je pri-

šlo danes v glavni stan okraja 29. United Mine Workers, ki se nahaja v trinadstropnem kamnitem poslopju v sredi majhnega glavnega mesta, tega okraja. — Prinesli so s seboj stare povesti o izgonih iz kompanijskih hiš ter o pretnjah najetih banditov, ker se niso hoteli vrniti na delo v Winding Gulf okraju, — je rekel Lorene Dwyer, član mednarodnega sveta United Mine Workers. Trdil je, da se je unijaške moči preganilo iz premogarskih kemp in da se je spravilo v okraj Baldwin Feltsove bandite.

Unijski uradniki so nadalje izjavili, da se pripravljajo več sto izgonov iz kompanijskih hiš v Winding Gulf in New River premogarskih poljih.

Washington, D. C., 13. aprila. — Premogarski delodajalci v Kentuckiju in Tennessee premogarskih poljih so pri delavskem departmentu takoj zanimali poročila unijskih zastopnikov, da so pričeli metati premogarje iz kompanijskih hiš. Glasilo se je, da ne obstaja nobena splošna politika glede izгона premogarjev iz kompanijskih hiš v dotičnih okrajih in da se v splošnem dovoli prejšnjim uslužbencem, ki so zapustili delo, da ostanejo v kompanijskih hišah tekom stavke.

Uradniki premogarske unije so se večkrat pritožili pri hišnem delavskem komiteju glede izganjanja delavcev iz kompanijskih hiš.

Prišla so tudi poročila iz West Virginije, da so na skriven način izginile zaloge živil, katere se je poslalo na pomoč stavkujočim premogarjem, unijskim in neunijskim. Glasi se, da imajo pri tem najbrž delodajalci svoje prste vmes, ker skušajo na ta način še nadalje oslabiliti moč stavkarjev ter jih prisiliti, da se vrnejo na delo pod pogoji, katere so določili sami ali pa poginejo s svojimi družinami vred od glada.

Jasno je, da so delodajalci zmogli tudi takih peklenjskih mahinacij.

ROJAKI, NALOŽAJTE SE

NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Jeklarski magnat pri igri.

Na sliki vidite jeklarskega magnata Charlesa M. Schwaba, ki igra golf. Svojim delavcem privoščja drugočno razvedrilo: za malenkostno plačo morajo stati po deset ur pri razbeljeni peči ter delati kot črna živina.

OBLITNICA POTOPA

PARNIKA "TITANIC"

Pred destimi leti se je potopil parnik "Titanic" in 1517 ljudi je izgubilo življenje.

Včeraj zvečer, nekako dvajset minut pred polnočjo, je bilo deset let, ko se je završila ena največjih tragedij v zgodovini parobrodstva. Novi angleški parnik White Star črte, "Titanic", se je potopil v bližini nasipov Nove Fundlandije, ker je zadel skupaj z neko ledeno goro in pri tem je izgubilo 1517 ljudi svoje življenje.

V ponedeljek, dne 15. aprila je prišla ponoči kratka brzojavka, v kateri se je glasilo, da se je parnik potopil. Na milijone ljudi je čakalo z velikansko nestrpnostjo nadaljnjih poročil, dokler niso pričela prihajati tri dni pozneje, v četrtek, poročila, ki so kazala nesrečo v celotnem njenem strašnem in groznem obsegu.

Parnik "Carpathia" je privedel v newyorško pristanišče 705 preživelih s "Titanic", katerega je zadel tako strašna usoda na njegovem prvem potovanju preko morja.

Senat Združenih držav se je nato pečal s celo to zadevo ter napravil krivdo za nesrečo poveljniku ladje, kapitanu Smithu, ker se ni brigal za svarilo, katero je dobil, da se namreč nahajajo v bližini kurza njegove ladje velike ledene gore. Lord Mersey, ki je vodil preiskavo za angleško vlado, pa je strogo pokaral trgovsko zbornico radi površnega ogledanja parnika ter radi zastarelih predpisov, tikajočih se rešilnih čolnov.

Kot znano je izgubil pri tej nesreči svoje življenje tudi newyorški milijonar Astor, ki se je nahajal na svojem ženitovanjskem potovanju s svojo drugo ženo, sedanjo Mrs. Dick.

ŠE TEGA JE MANJKALO.

Atene, Grško, 14. aprila. — Kot se je danes tukaj objavilo, je zbolel kralj Konstantin. Za enkrat se ni znano, kake vrste bolezni se ga je lotila.

SEMOV KOT

ORODJE JAPONSKE

Sibirski general, katerega so zaprli v New Yorku, je bil baje o-rožje japonskih imperijalistov.

"General" Gregorij Semenov, kozaki poveljnik, glede kojega delovanja v Sibiriji so izpovedale priče pred senatnim komitejem za vzgojo in delo, je moral v četrtek zvečer v luknjo, potem ko je družba, ki je stavila zanj jamašino, slednjo odpovedala iz domoljubnih razlogov. General se je obrnil nato na druge družbe, ki stavljajo jamašino, a povsod so ga zavrnili in moral se je nastaniti v Ludlow.

Washington, D. C., 14. aprila. Da je bil Gregorij Semenov navodno orodje japonskih imperijalistov, je razvidno iz izjav priče, katere so bile podane včeraj pred senatnim odsekom za vzgojo in delo. Senator Borah, predsednik odseka, ki je vodil razpravo, je rekel, da si bo za pozneje pridržal sovedežbo Japonske pri aferi Semenov. Odsek skuša zaenkrat dognati, zakaj je bilo Semenovu dovoljeno izkrenati se v Združenih državah. Iz večeršnjih izjav je bilo razvidno, da je prišel pri tem vpovest japonski upliv, potem ko se je ameriški konzul na Kitajskem branil vizirati potni list Semenov in potem ko je Ameriška legija protestirala proti njegovemu izkrenanju.

Kot se glasi, bodo še nadaljne priče izjavile, da je prišel Semenov v Združene države v namen, da spravi skupaj denar, s katerim bi v Sibiriji nadaljeval svoje krvavo delo. Članom senatnega odseka je postalo jasno, da je pripravljen Semenov v Sibiriji, kot o-rožje Japonske, "Sibirijo za milorjubno prepojenje dežele od strani rnenih". Vse kaže, da pa ni bil zadovoljen s sredstvi, katere mu je dajala Japonska na razpogo za njegovo delovanje in da je upal dobiti v Združenih državah veliko večje svote.

DOBER PLEN.

Cleveland, O., 14. aprila. — Danes so vtrli trije banditi v Max Curjan Co., ter odnesli 50 tisoč dolarjev.

REPARACIJE IN

NEMŠKA VLADA

Reparacijska komisija proti Nemčiji, ker noče slednja sprejeti pogojev, katere ji je stavila.

Pariz, Francija, 14. aprila. — Reparacijska komisija je včeraj zvečer sklepala o besedilu poslanice na Nemčijo, v kateri se bo sporočilo slednji, da bodo ostali pravomočni sklepi komisije z dne 21. marca, prav posebno pa oni, ki se tičejo plačil, ki zapadejo dne 31. maja in da bo komisija dne 31. maja prisiljena odrediti kaznilne odredbe, če bi Nemčija dotedaj ne storila priporočljivih korakov, da uredi svoje finance.

Odgovor priporoča takojšno in drastično zvišanje obdatčenja ter se glasi, da je upanje na izdatno posojilo za Nemčijo v inozemstvu ničevno, dokler ne bo vpriporočila. Nemčije rednega poskusa, da spravi notranji proračun v ravnovesje.

Poslanica izjavlja, da je odgovor Nemčije glede novih davkov in dobave inozemskega denarja v reparacijske svrhe istoveten z izjavo, da ne bo Nemčija vpriporočila nikakih resnih prizadevanj. Na koncu se glasi v poslanici:

— Komisija goji upanje, da se je zavzelo nespravljivo stališče, kot je razvidno iz nemškega odgovora, brez upoštevanja neizbežnih posledic.

Ministrski predsednik Poincaré je proti seji najvišjega sveta v Genovi, ki naj bi se pečala z nemškim odgovorom, — kot se je zaznalo danes tukaj. Včeraj so krožile govorice, da se bo še pred koncem aprila vršila seja najvišjega sveta v Genovi, a danes je postalo jasno, da je francoska vlada proti takemu koraku.

KONDOR ODNESE OTROKA.

Ženeva, Švicarska, 14. aprila. V nekem švicarskem lokalnem listu se poroča, da je neki velik ptič, kondor, prijel in odnesel dejenčka neke švicarske kmetice. Mati je bila ravno zaposlena s tem, da očisti svoj vrt, nahajajoč se na obronku visoke Halis gore ter je pustila svojega otroka, sedečega na travi. Njen mož, ki je videl, kako se je roparska ptica spustila navzdol ter zagrabila otroka, je prijel za svojo armadno puško ter ustrelil ptič, ki se je tako počasi pustila navzdol, da je bil otrok le malo poškodovan.

Kondor je meril z razpetimi krili sedemnajst čevljev ter pet colov ter imel šestnajst colov dolg kljun. Da gre pri tem za resničnega kondorja, ki je doma v južno-ameriških Andah, je potrdil profesor Ochsenmaul z vseučilišča v Bernu. Ptič bode nagačili ter izročili muzeju v Bernu.

ZLOČINSKI VAL PO CELI DEŽELI.

Pittsburgh, Pa., 13. aprila. — Streljajte tako, da boste ubili, — se je glasilo povelje policijskega načelnika, potem ko je bila opremljena slehna policijska postaja v m. n. s strojnimi puškami v namenu, da se napravi konec zločinskemu valu.

STRELJANJE V BELFASTU.

Belfast, Irska, 14. aprila. — Štirje člani zbora posebnih konštablerjev, ki so se nahajali na poti skozi Joy St. so bili včeraj zvečer ranjeni od strelor, ki so prišli skozi neko okno. Stanje dveh konštablerjev je jako opasno ter je malo upanja, da bi ostala pri življenju.

FRANCOZI — NA ČELU CIVILIZACIJE

TAKO SO IZJAVILI FRANCOZI NA EKONOMSKI KONFERENCI V GENOVI, IN POTEM TAKEM MORA BITI ŽE RES. SPLOŠNO PREVLAĐUJE NA KONFERENCI PREPRICANJE, DA MORA AMERIKA POMAGATI.

Genova, Italija, 14. aprila. — Na današnjih sejah tukajšnje konference se je potisnilo v ospredje razprav zmedeni finančni položaj v evropskih deželah, potem ko se je preložilo na jutrišnji dan nadaljno razpravljanje o ruskih zadevah.

Sir Basil Blackett, finančni kontroler angleškega zakladniškega urada, je sklicel skupaj svoj posebni posvetovalni komitej finančnih izvedencev v upanju, da bo mogoče spraviti skupaj temelj za poročilo na finančno komisijo konference, ki se bo sestala jutri.

Posebni komitej, ki je bil imenovan včeraj, je sestavljen iz zastopnikov skoraj vseh evropskih dežel, z izjemo Rusije, in člani tega komiteja se smatra za vodilne finančnike evropskega kontinenta. Od njih se pričakuje, da bodo sestavili praktične načrte za uravnavo evropskega gospodarstva, o katerem se priznava, da je tako zarjavel in pokvarjen, da bo kmalu prenehal teči.

Nagovor Louisa Barthoua, načelnika francoske delegacije, katerega je imel včeraj pred ameriški in angleškimi poročevalci in v boje vsebina se je hitro razširila med udeleženci na konferenci, se je danes zjutraj razlagal v smislu, da je Francija, čeprav pripravljena na spravo, vendar trdna v svojem sklepu, da ne bo igrala v Genovi druge vjoline. Ravno nasprotno, — vedno bolj se utrjuje utis, da bo Francija do skrajnosti vztrajala pri svoji "pravici do življenja", kot jo imenujejo Francozi.

Načelnik francoske delegacije, eden najbolj odličnih govornikov Francije, ni bil še nikdar v tako dobrem razpoloženju kot včeraj, ko je karal ljudi, ki govorijo o Franciji kot o militarističnem narodu. Potem ko je nakratko skiciral prispevke Francije k civilizaciji z ozirom na znanstvo, umetnost in literaturo, je rekel v nadaljnjem:

— Na tehničnem je obstoj intelektualne Francije, še vedno smotako nečimurni, da mislimo, da svet še vedno potrebuje Francijo. Mi nismo razburjeni, Mi smo mirni, razumni in pripravljeni sodelovati pri veliki nalogi rešitve cele Evrope. Delo, ne pa besede, je velika potreba ure. Francija želi, da se jo sodi po njenih dejanjih, ne pa po njenih besedah.

Genova, Italija, 14. aprila. — Brez dobrega sveta Amerike in brez njene aktivne sodelovanja je sedanji konferenci v Genovi ter vsakemu drugemu kongresu, katerega bi se sklicalo v namenu, da se sanira Evropo, določen za-losten konec. To je prevladujoče mnenje tukaj komaj po petih dnevih od časa, ko je bila otvorjena tukajšnja konferenca.

Dozdevna brzojavka senatorja Francea na angleškega ministrskega predsednika Lloyd Georgea, soglasno s katero naj bi se predlagalo nadaljno povabilo na naslov Združenih držav, je tukaj predmet živahnih privatnih razprav. Nikdo pa ne ve, če bo stric Sam prijel za ta trnek.

Najti je dobre razloge za dom-

Pozor potniki!

Parnik "Argentina", ki je imel 29. aprila odpusti v Trst, je preklcan. 20. maja pa bo odpul v Trst parnik

"President Wilson".

III. razred do Trsta \$102.50; II. razred \$160.00 in \$5.00 vojne-ga davka.

Vsa pojasnila daje tvrdka Frank Sakser State Bank, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

nevo, da so bili Rusi poučeni o koraku senatorja Francea ali da so vsaj vedeli zanj — in to je bil korak, kojega namen je bil izključno spet spraviti na površje vprašanje ameriške sodelave na konferenci.

Sir Edward Grigg, tajnik angleškega ministrskega predsednika, je prišel na dan z odločno izjavo, da Lloyd George "ni se" dobil take brzojavke, vendar pa ne predstavlja ta brzojavka za nekatere druge delegate nikake skrivnosti. Rusi izjavljajo odkrito, da bi se dalo tukaj le malo deseti brez Amerike. Prav posebno poudarjajo, da bi bilo smiselno urediti gospodarske odnose z Rusijo, ne da bi se pri tem oziralo na Ameriko. To pa je bilo dejanski določeno v mednarodnem memorandumu.

Da so Angleži istega mnenja, je razvidno iz izjave Sir Robert Hornesa, predsednika finančne komisije na konferenci, ki je rekel, da ni mogoče svetovne valute uravnati brez sodelovanja Zdr. držav.

NAŠLI SO TRUPLO V GOZDU.

Stony Point, N. R., 14. aprila. Truplo nekako devetnajst let stare deklice, koje črepinja je bila razbita, so našli na samotnem mestu ev gozdu, približno pol milje od tukaj. Coroner Stahlmann je izjavil, da je bila deklica mrtva že najmanj devet mesecev. Truplo je bilo popolnoma nago. Ker je že skoro razpadlo, ni bilo mogoče ugotoviti na truplu nikakih drugih poškodb. Zareze, napravljene z nožem v drevesa v bližini, kažejo, da je hotel morilec zaznamovati dotično mesto.

PREDSEDNIK JE PESIMISTIČEN.

Washington, D. C., 14. aprila. V dobro poučenih krogih se je utrdilo prepričanje, da je opustil predsednik Harding vsako upanje, da bi se moglo številne evropske meje uravnati s pomočjo konference, ki se vrši sedaj v Genovi.

LENIN BO PRIŠEL V GENOVO.

Genova, Italija, 13. aprila. — Nikolaj Lenin, sovjetski ministrski predsednik, bo prišel v Genovo, da stopi na mesto Jurija Čičerina kot načelnik sovjetske delegacije na ekonomski konferenci, kakorhitro bodo posvetoovanja konference dospela do primerne-ga stadija. — Tako poroča list "Secolo".

POZOR POTNIKI!

Izletniški parnik

"BELVEDERE"

(Cosulich Line)

odpluje iz New Yorka v Trst

dne 14. junija

naše potnike bo spremljal naš zastopnik skozi iz New Yorka do Ljubljane oziroma Zagreba,

ter bo vse potrebno poskrbljeno, da bodo potovalni kolikor mogoče udobno, da bodo sami zase, ter da bodo imeli posebno hrano, ako bo le mogoče, ter posebni vlak iz Trsta, ako se jih bo prijavilo zadostno število.

Za natančnejša pojasnila pišite na

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street, New York

(Advertisement)

Denarna izplačila v jugoslovanskih kronah, lirah in avstrijskih kronah

se potem naše banke izvršujejo po nizki ceni, zanesljivo in hitro.

Včrta se bde naše cene slednje:

Jugoslavija:

Razpoložljiva na račun pošte in izplačanje "Kr. poštni šekovni urad" in "Jadranska banka" v Ljubljani.

300 kron \$ 1.30 1.000 kron \$ 3.80

400 kron \$ 1.70 10.000 kron \$37.00

500 kron \$ 2.10

Glasom naredbe ministrstva za pošto in brzojav v Jugoslaviji je sedaj mogoče tem nakazovalni šekove potem pošte edino in v d-narjih; za vsake štiri krene bo izplačan en dinar; razmerje med dinarjem in kreno ostane torej nespremenjeno.

Italija in naslednje ozemlje:

Razpoložljiva na račun pošte in izplačanje "Jadranska banka" v Trstu.

50 lir \$ 3.20 500 lir \$28.50

100 lir \$ 6.00 1000 lir \$57.00

300 lir \$17.40

Nemška Avstrija:

Razpoložljiva na račun pošte in izplačanje "Adriatische Bank" na Dunaju.

Kadi velikanskih razlik v tečaju izplačujemo sedaj v Avstriji naše ameriške dolžarje. Naša pristojbina za vsako posamezno nakazilo do \$10.— znaša 50 centov; od \$10.— do \$50.— pa \$1.—; za vsako nakazilo pa 2 centa od dolarja.

Pod istimi pogoji izvršujemo tudi dolar-ške in polimne ameriške dolžarje v Jugoslaviji in v Italiji.

Vrednoti dolarje sedaj ni stalna, menja se večkrat nepredvidljivo; in tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Mi računamo po ceni istega dne kot nam poštni šekovi črta v roku.

Kot generalni zastopniki "Jadranske Banke" in njenih podružnic imamo najugodnejše in varne pogoje, ki bodo velika korist za vas, ki se ali se bode posluževali naše banke.

Danes nam je poštini najbolj po Domestic Money Order, ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK, 82 Cortlandt St., New York

(Advertisement)

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)

Owned and Published by
Slovenic Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers:
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
In Canada	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

GLAS NARODA

(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Subscription Yearly \$6.00

Advertisements on Agreement.

Doplat brez podpisa in pečnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri sprejembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejeto blagovito naznan, da hitreje najdemo naslovnika.

GLAS NARODA

22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 2276

DRŽAVNI KOZAKI.

Velik premogarski štrajk je že proizvedel nekaj dobrega. Razkril je cilje in namene črnih ameriških kozakov — konštablerjev.

Delavci prav dobro poznajo to sodrgo. Njen namen je zaslužiti delo. To je bilo posebno dobro znano v državi Pennsylvaniji, ki uživa dvomljivo čast, da je prva v tem oziru. Kapitalistično časopisje zna izbornu prikrivati resnice. Dosedaj je še vedno prikazovalo te ljudi kot nedolžne stražnike, ki skrbje edinole za red in mir ter se v vsakem sporu postavijo na stran zatiranega.

Pred leti se je vršila v državi New York velika kampanja za osnovevanje konštablerskega zbora.

Organizirani delavci so poklicali na pomoč James M. Maurera, predsednika državne delavske federacije v Pennsylvaniji.

Pri javnem zaslišanju v Albany je povedal ta možak, kaj so pravzaprav konštablarji in kaj je njihova naloga. Dokazal je, da ščuvajo delavce in jih potem pobijajo; da se v Pennsylvaniji izpremeni vsak štrajk v bojilnico, kjer teče nedolžna kri delavstva. Rane, iz katerih vre ta kri, pa zadajajo nasilni kapitalistični hlapeci.

Ko je Maurer povedal, kar je imel na srcu, je nastopil Lynn G. Adams, vodja državnih konštablerjev.

Ker ni mogel o sebi in svojih ljudeh povedati nobenega povedati, je enostavno ustajal vsa Maurerjeva ugovila.

Ker je stala tačas trditve proti trditvi, ni zamogla nobena stranka dokazati, kje je lažnik.

Kot poveljnik državnih konštablerjev je pisal premogarskim baronom Pennsylvanije dolgo pismo ter jim v njem stavil naslednje vprašanje: — Prosim vas, dajte mi na razpolago imena znanih radikalnih unijskih uradnikov, ki se nahajajo v vašem okraju.

Ta prošnja je jasen dokaz, da se namerava Adams vmešati v premogarsko stavko. Ker se zanima za radikalne unijske voditelje, najbrže namerava zapovedati svojim ljudem, naj jih aretirajo.

Vrhovni kozak Pennsylvanije pa hoče še nekaj več vedeti.

Vprašuje namreč: — Ali so vaši najnarj organizirani?

In vedeti hoče, če bodo baroni po končani stavki obdržali delavce na delu, ali jih bodo nadomestili z drugimi, importiranimi?

Pristavlja, da je pripravljen storiti svojo dolžnost ter napraviti mir.

Jasneje se ni mogel Adams izraziti.

Delavce v onih državah, kjer se ni kozakov, je stem svojim cirkularjem posvaril. Ta njegov cirkular bo mogočno orožje, proti načrtu, da bi se ta morilna banda razširila na druge države.

Dopisi.

Imperial, Pa.

Ker je dosti časa na razpolago, sem se namenil poročati zopet par različnih stvari iz tukajšnje naselbine.

S prvim aprilom smo vsi tukajšnji premogarski delavci in lopate in kot unijski možje vsi zastavali. Nemirov ni nikakor. Kar se tiče stavke, je danes težko povedati in prerokovati, ko liko časa bo trajala. Zakaj smo zastavali, ni moj namen poročati, ker je že časopisje storilo svojo dolžnost in informiralo javnost, akoprav dostikrat kapitalistično časopisje laže, da je strah. Kapitalisti bi se radi poslužili ravno tiste taktike, kot so jo rabili pred dobrim letom v železni industriji in po tovarnah. Ali bodo dosegli svoj cilj in razbili našo premogarsko unijo? Upam, da ne, ta oreh bo bolj trd. Ali hoče mo biti sužnji, ali svobodni premogarji? Samo dve poti imamo. Vztrajati do konca, ako pa podležemo, potem je pa naša stvar izgubljena na leto. Nato bo vsak posamezni rov imel drugačno

zakaj bi pa sedaj ne mogli biti? Težak bo boj posebno zato, ker bodo finančne težave, jendar ne smemo obupati. Razveseljivo je dejstvo, ko gredo na stavko tudi neunijski premogarji. Naša zmagaja je njih zmaga, naš poraz je njihov poraz. Vsak pameten in razsoden človek dobro ve, da je neka narobe v premogarski industriji. To je moralo priti. Bila je skoraj ravno taka atmosfera kot je bila pred vojno.

Poročati moram še tudi, kar se tiče zadržane prodajalne. Ne more se reči, da ravno tako dobro napreduje, vendar smo še dosedaj na trdni podlagi. Res je, da je eden ali drugi že malo dolžan notri, to se v teh pasjih razmerah ni nič za čuditi, vendar zadnji račun kaže, da bo bodo vse finance poravnane, bi potem bila prodajalna že lastnina članov, delničarjev prodajalne, povrhu bi pa ostalo še par tisočakov rezervnega denarja. Par mesecev da bi se dobro delalo, pa smo na konju.

Poročati moram še, par drugih bolj žalostnih stvari. Pred nekaj dnevi je zadela huda nesreča družino Jakoba Dolinarja. Njih 10 let stari sin je nekje našel dinamitni naboj in je začel po njem razbijati z železno cevjo. Naboj je eksplodiral in mu je odtrgalo štiri prste na desni roki. Izgubil je tudi eno oko in na drugega se tudi ne ve, če bo kdaj videl. Huda in žalostna nesreča je to. Stariši, pazite na otroke!

Pred nekaj dnevi je tudi umrl tukaj dobro znani rojak Anton Turk, star okrog 60 let, doma iz Novega mesta na Dolenjskem. Bil je mnogoletni naročnik "Glasa Naroda".

Pozdrav in boljše čase želim vsem prijateljem, znancom in znankam širom Amerike.

Valj. Peternel.

Export, Pa.

V tukajšnjem največjem premogovniku Westmoreland Coal Co. No. 1 in No. 2 so v ponedeljek premogarji odložili orodje. Na delo je šlo le nekaj kompanijskih ljubljencev, kakih 25 po številu, kateri pometajo "dipel", nekateri pa popravlja "fens", ker za drugo delo niso sposobni. Premogorov počiva, kljub temu pa še vedno vsako jutro ob 1/6. parna pištal kar prekrat zaporedoma zatuli. Seveda, to je samo iz navade in pa tudi, da prebudi tukajšnje gospe državne policiste, da vsaj vedo, kdaj skočiti v uniforme ter se do zob oborožiti. Mi se začudimo temu, ker so ti gospe miru šele teden dni tukaj in ne poznajo še ljudi in ne cest. S svojimi konji kavalirajo kar po trotoarjih in ljudje se jim morajo umikati na cesto.

Premogarji SSkelly Coal Co. so od petka 7. t. m. na štrajku in d bližnji naselbini White Valley so premogarji prvi odložili pred tednom krampe in lopate. Premogorov je last Pittsburgh Coal Co.

Prvi shod premogarjev se je vršil v Delmontu, Pa., na veliki farmi. Sicer so hoteli državni policisti shod preprečiti pod pretvezo, da hočejo vzdrževati mir med zborovalci, lastnik farme pa jim je enostavno zavrnil, da bo on sam vzdrževal mir na svoji farmi ter naj le oni drže svoj mir dalje po cesti, odkoder so prišli. Tako je tudi bilo.

Unijski organizatorji so tu na delu. Pretečeno soboto (8. apr.) so hoteli organizirati premogarje v Exportu, ker so pa oblastniki na konji hoteli izzivati nemire, se je organiziranje odgodilo, in premogarji so se mirnim potom razšli.

Premogorov v bližnji naselbini Irwin Gas Coal Co. No. 9 so od vseh strani blokirali s kompanijskimi deputiji. Nikomur ni dovoljeno iti v naselbino. Danes (11. apr.) so pa tudi tam premogarji odložili orodje, kakor tudi v Pleasant Valleyu.

Export okolica je torej na štrajku vsa. Premogorov Westmoreland Coal Co. v naselbini Claridge, Pa., ki je tako na glasu, kot je opisal znani dopisnik v "Prosveti", še danes obratuje s polno paro, kar tudi bližnji premogovnik McAllen Shaft, last iste kompanije.

Rojaki premogarji, ali naj Claridgeane posnemamo? Ne, ampak Claridgeani naj odložijo svoje krampe in lopate ter izrabijo svoje lepšega vremena smo šli v boj, da si ustvarimo človeku primerno življenje. Ako smo bili pridni in dobri premogarji v vojnem času,

znana, da smo navadno vselej propadli, to pa le začasno, zakaj pregovor pravi: drevo ne pade samo od enega zamaha. Zato, prijatelji premogarji westmorelandski, stopite vsi tudi sedaj v vrsto bojevnikov s tem, da odložite svoje orodje. Organizirajte se v U. M. W. of A. S tem orožjem bomo zrušili drevo kapitalizma westmorelandskih premogarskih baronov, kateri se nam sedaj tako sladkajo. V Exportu so nam izdali letake, poteg, katerih nas prav ponižno vabijo spet na delo. Opazovalec.

Iz Californije.

Prišel je april v opevano Kalifornijo. Je res lepo, umakniti se kruti zimi in iti iz dokolenskega snega v kraj cvetočih vrtnic, bliji in drugih cvetlic, ki pa so letos v januarju pomrzile.

Ne mislite pa vi, tam doli v zimskih zametih, da je Kalifornija zemeljski raj. Ne, tudi tukaj je dolina solz, ako pomislimo, da od decembra do maja večina dežuje, znad morskimi obali se vlačijo megle ter zakrivajo včasih s snegom zametene hribe, na katerih je skoraj celoletni sneg. Tako se človek počuti kot v ječi v teh s cvetjem obdanih krajih ter mora biti doma v zaduhli sobi.

Od časa do časa se obiskal več slovenskih kmetovalcev, a boljše povedano: vina in sadjerecev. Tako sem našel v St. Heleni kakih šest slovenskih družin s precej imovitimi kmetijami. Tam se nahaja že star Kaliforničan Jakša. Na njegovi nanovo razorani zemlji se je našlo več lepih indijanskih kamenitih izdelkov. Jaz sem našel več kamenitih pušic ter loncu podobne kamene "stope", v katerih so Indijanci tikali ali mleti razno zrnje.

Bil sem tudi nekaj dni pri farmerju Butala. Občeval sem oljke ter gradil vrt ter meril s svojimi širokimi koraki star hrast, okoli katerega sem našel devet korakov. (Pravili so mi, da je v Kaliforniji samo še en hrast ki je debeleji od tega).

Preko hribov je v drugi dolini mesto Santa Rosa, kjer je tudi več naših kmetovalcev. Tam sem slučajno našel družino Čufer, ki se je nedavno priselila sem iz Sant Paul, Minn. V mestu imajo lepo, fino krojačnico, v bližini mesta pa lep in dobro obdelan vinograd, katerega obdelujejo sinovi, dočim izvršuje oče v mestu krojaško obrt.

Povedali so mi, da je pričetek na farmi trd ter da je brezpomembno hoditi na kmetijo samo s par tisočaki. Za neobdelano zemljo je treba plačati \$400 za akre, za obdelano pa \$1000 za akre, včasih tudi več. V bližini Santa Rosa je mesto Sebastopol, kjer je že nad trideset let nastanjen kmetovalce Pas. Zadnje čase se je še več drugih naselilo tam. Sepastopol je bolj pri morju in grozdeje ne raste tam, pač pa razno sadje, jabolka, hruške itd., krompir in razno sočivje. Kraj je izboren za kokašereje.

Kar sem tukaj, namreč od februarja do aprila, je bil skoraj vsak dan dež in okoli 15. marca tudi sneg. Padlo ga je precej in nekoliko višje v hribovju se ni stajal 4 dni.

Tukaj sem opazil tudi neko starokrajsko posebnost. Šel sem v gledišče, in ko sem prišel domov, mi je nekaj lezlo po nogi. Pogledal sem, in kaj sem videl in vjel? — pristo starokrajsko bolho, katere nisem nikjer drugod opazil.

Povsod je kaj novega, lepega in drugačnega, ali tudi Kalifornija ni pravi paradiz.

M. Pogorelec.

Položaj v Egiptu.

Iz Kaira poročajo, da je položaj v Egiptu skrajno napet. Ljudstvo se slavnosti povodom proglasitve neodvisnosti ne udeležuje, ker ni zadovoljno s tem, kar so Angleži pod silo razmer dovolili. Posebno je egiptansko ljudstvo ogorčeno, da angleška vlada pridržuje v izgnanstvu narodnega ljubljence Zagulu-pašo. V Kairu so tajnostni umori Angležev na dnevnem redu, ne da bi mogla polietija izslediti morilec, dasi so na njihovo glavo razpisane ogromne nagrade — po 5000 egiptovskih ali 400.000 italijanskih lir.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJ VEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

Peter Zgaga

Sedaj vlada svetu belo plemo. Iz vseh kotov in krajev pa vstaja bojazen, da bo zavladovalo svetu rmeno plemo.

To je kaj lahko mogoče. Kajti dejanja belega plemena postajajo vedno bolj črna.

V Californiji je mesto, kjer večinoma vsi ameriški kinematografski igralci. Mesto se imenuje Hollywood, v katerem kraljuje demon alkohol.

Umestno bi bilo, če bi ime izpremenili v Alcoholiwood.

Ni ga naroda na svetu, ki bi bil bolj vdan in pokoren kot je narod jugoslovanski. Vlada mu je Bog, vlada mu je mati.

Ko so nekoč gradili po Črnigori železnico, in ko so jo dogradili, je peljal Črnogorec svojo kravico past. Pasla se je ob železniški treki. Naenkrat prisopila vlak — uboga kravica strmi in gleda — strmi in gleda toliko časa, dokler ji vlak ne zdrobi vseh kosti.

Seljak teče ves obupan čomov. Toda vlada je bila poštena in je hotela seljaku povrniti škodo.

Naslednjega dne se oglasi v seljakovi hiši žandar. Kakšna čast, če ti pride žandar v hišo. Seljak se krivi pred njim kot da čaka smrtne obsodbe.

— No, kaj bo sedaj? — ga vpraša žandar. — Kaj boš napravil?

— Revez sem, revež, — stoka seljak. — Več res ne morem dati slavni vladi kot borih dvajset kron.

Neki moj prijatelj je dobil listino, na kateri so bila tiskana vprašanja glede rojstva, rojstnega kraja, prihoda v Ameriko itd. Poleg vprašanja "Rojen?" je napisal besedico "Yes".

Skoraj vsa mlada newyorška dekleta kadijo. Če pa ne kadijo, pa že vsaj po tobaku smrde.

Kakorhitro so začele nositi punce daljša krila, so se začeli tudi možiki nosovi daljšati.

Tekemu semenu kot je Semenov, zna Amerika dobro stopiti za prste. Škoda le, da se je Amerika prepozno zavedla in da ni že tedaj posegla vmes, ko je streljal Semenov ameriške vojake z ameriški patronami.

Boljševiška delegacija v Italiji je jako zastražena. Ali se jo boje, ali tako skrbje zanjo?

V svrlo sigurnega zastraženja si bodo zastopniki držav najbrže zatisnili ušesa pred sovjetsko delegacijo.

Kaj je hujske: žena ali vrag? — me nekdo vprašuje.

Ne vem, kaj bi rekel. Poznam po downtownskega rojaka, ki se v oštariji neprestano zaklinja in zaverja, da se vseh hudicev ne boji, domov ga pa ni mogoče spraviti, ker se boji, "kaj bo ona rekla".

S tem nočem žaliti nobene downtownske rojakinje. Za šalo naj vzamemo, če Zgaga kakšno zarglja.

Jugoslavanska

Katol. Jednota

Ustanovljena 1. 1898

Inkorporirana 1. 1900

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 935 E. 185th St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH PISPLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. I. BIZOZZE, Ely, Minn.
Blagajnik neplačanih smrtin: JOHN MOVERN, 824 N. 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

Vrhovni odbor:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 543 E. Ohio St., Pittsburg, Pa.

Nadzorni odbor:

MOHAR MILOČIĆ, 2605 So. Lawrence Ave., Chicago, Ill.

FRANK SKRABEC, 4822 Washington Street, Denver, Colo.

Poradni odbor:

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.

GREGOR J. PORENTA, 2912 Beacon Ave., Seattle, Wash.

FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Zdravstveni odbor:

VALENTIN PIRO, 519 Meadow Ave., Rockland, Joliet, Ill.

PAULINE ERMENC, 539 — 3rd Street, La Salle, Ill.

JOSEF STEELE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.

ANTON CELARČ, 706 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotno uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari tikače se uradnih zadev kakor tudi denarne posiljavo naj se pošilja na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška spričevila naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Jugoslavanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajnik: bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi s 8 člani ali članicami.

Iz Slovenije.

Premeščenje v državni službi.

Ministrstvo za gozde in rudni ke je premeštilo gozdarskega komisarja 1. razreda inž. Herberta Schöppla iz Novega mesta v Ljubljano k direktorju šum kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, v Novo mesto pa je premeštilo od direktorja šum v Ljubljani višjega gozdarstva oskrbnika inž. Franca Sulgaja.

Isto ministrstvo je imenovalo inž. Dominika Cerjaka v Bohinjski Bistrici za provizornega šumarskega asistenta v 10. čin. razredu.

Uradni živinozdravnik Anton Močilnik na Prevaljah je premeščen v Mokronog. Za službeni okoliš so mu odkazane vse občine sodnega okraja mokronogskega s službenim sedežem v Mokronogu. Posle uradnega živinozdravnika pri okrajnem glavarstvu na Prevaljah je prevzel uradni živinozdravnik Pavel Kolenc v Spodnjem Dravogradu, ki ostane na dosedanem službenem mestu.

Mestna davščina na vozne listke ljubljanske ceste železnice.

Pokrajnska uprava za Slovenijo je dovolila, da sme mestna občina ljubljanska do konca tekočega leta za krite občinskih potrebščin kakor doslej pobirati posebno mestno davščino na vozne listke elektrifirane ceste železnice v iznosu 10% vsakokratne cene vozne listka. Ta davščina se pobira tudi od mesečnih in letnih voznih listkov, katerim je priletevati tudi proste vozne listke, in sicer prav tako v izmeri 10% njih cene.

Tatvina z žalostno posledico.

Mariborski puškar Poschinger je izročil svojemu pomočniku, 20-letnemu Ivanu Ellerju 1600 kron.

ZAKAJ? —

Plačate več, za pravi, pristni Columbia gramofon, ako ga dobite EDINO LE OD MENE \$10.00 CENEJE. Zaloga je ošibna. Rekorder v vseh jezikih po 75 centov komad. Sežite takoj pe pri izvanredni priliki. Celik dobite pri Victor Navinšek, 331 Greeve St., Conemaugh, Pa.

Opomba: Pazite na ime "Columbia", varstvena znamka.

ŠTEDENJE KOT IZDATEK**Katero pot gre Vaš denar?****PRORAČUN VAŠIH PREJEMKOV IN IZDATKOV VAM BO POVEDAL TO V NAPREJ!**

Prihraniti denar ni tako težavno, ako se ve na kateri način. Izkušnja je dokazala, da postane štedenje čisto lahko in umevno, ako se preračuna načrt za izdajo svojih dohodkov, brez ozira na to kako mali so, ali kako občutni so odbitki na istih.

Ako smo toraj dosegli stališče, pri katerem smatramo naše prihranke kot redno postavko naših izdatkov, s tem da položimo za prihranek določeni znesek na stran tako sigurno in skrbno kakor ga bi dolgovali mesarju namesto samemu sebi — potem je vprašanje rešeno.

DAJTE NAM PRILIKO RAZLOŽITI VAM NAČIN, KI BI BIL NAJBOLJ PRIMEREN VAŠIM POTREBAM.

Glavno zastopstvo
Jadranske Banke

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street — New York, N. Y.

Vladimir Levstik:

GADJE GNEZDO.

Povest iz dni trpljenja in nad.

(Nadaljevanje.)

— Pusti! Da pogubim tudi njega? Dovolj tega! Verjameš zdaj, kar sem povedala tebi, Zini in vsa komur? ... Kaj naj storim? Kar objamem, je prekleto, kar podim, je prekleto — tak kaj? Tak kam? — ponavlja stara s suhim, še vedno brezsolnim siganjem.

Sosed se prime za glavo, kakor bi se bal, da mu poči. Za nekaj časa povzame:

— Ljuba Mana, poslušaj me pametno, ako moreš: zato sem prišel. Najtežje si vedela sama — hvala Bogu, in Bog te potolaži. Ali, Mana, prinašam ti drugo sporočilo — veselo vest, sem hotel reči, — popravi naglo, videč, da je stara izbuljila oči ter omahnila za mizo. — Veselo novico, takorekoč. ... Janez je prost.

Kastelkin obraz se zjasni in stemni zaporedoma; še širje ga gleda zdaj, počasi nese roko na prsi.

— Janez je tukaj. ... Vdovina glava pade na trdo mizo. ... Pade, ne enkrat — ona pada, bi se s čelom po brastovini, da biha bobni.

— Moj Bog! Moj Bog! — To ni renčanje besne volkulje, ki klesti z zobmi nad ubitim mladičem; tožba izmučene matere je, ki jo davi strah za poslednjo brst nje-nega krila. ... In zdajci sklene roke proti njemu:

— Imej ga pri sebi, Galjot — innej ga pri sebi! Ne domov, ne k meni — ti sam mu povej, da ne morem, ne smem!

— Saj je pri meni. ... Pri nas leži; streže mu Zina. Sirota je sama bolj uboga od njega!

Kastelkine oči so dva prepada groze.

— Leži? ... — Leži. Bolan je. ... Dolga vožnja mu je ubila zadnje moči. Hudo je z njim; na kolodvoru se mu je udrla kri. ... Uboga Zina, ki je bila ravno pri vlakcu, ga je pripeljala komaj živega; vsak hip mora priti zdravnik. ... Mana, gad prosim domov, in tebe kliče; ne pojdeš k njemu?

— Ne!

— To veš, da skrbimo zanj kakor za svojega. In vendar. ...

— Stori, kar hočeš! Domov ne, in jaz ne pridem; ne smem, ne morem — nočem, ali slišiš?

Galjot vstaja.

— Kar je v človeških močeh, se zgodi.

— Pusti me, sosedi, pojdi, pojdi; mari ne vidiš, kako mi je? — hrope vdova lomeč roke.

In Galjot odhaja s povešeno glavo mimo obokanih dekel, ki so tačas začele črnega ptiča: gavrnan nesreče se izpreletava med orehi in jagodi ter kraka mrtvaško pesem. ...

Boroveci na Konjski rebri gore kakor sveče nad krsto. Kastelka sloni s senem na mizi, ter boče z očmi nepremično v gosteči se mrak; sivi lasje ji teče razmršeni po hrastovi plošči. Blizu se korak, in ga ne sliši; človek je tu, in ga ne vidi; šele, ko jo strese za rame, se zbudi. Zina jo gleda; njen obraz je bel kakor črnačev svet.

— Kaj hočeš, dekle? Oh, nihče nima usmiljenja za mano!

— Mati, Janez bo umrl. ... — govori sirota, koma jebaje z ustnicami; njen glas je tišji od tistih same. — Doktor maje z glavo in pravi, da je preslab. Najhujše, ga se je bati.

— O Bog! Čemu umriš? Mari ne vem, da mora umreti!

— Janez hoče umreti doma. ... Povej materi, mi je dejal, da hočem ležati v naši sobi; ako me ne pusti domov in ne pride k meni, jo bom klet v svoji smrtni uri!

— Naj me kolne; dokler živi, je upanje. ... Nič ne verjem, Zina; drži ga, ti ga reši! Zaupaj, dokler ni mene zraven.

Toda Zina maje z glavo.

— Če bi ga videli, mati! Še jaz ne upam več — oh, niti jaz ne. ... Domov prosim, mati Kastelka; Jera mi je povedala, da je pravkar pospravila sobo; in jaz sem rekla, naj ga prinese. ... Slišite? Prišli so — čujte, v veži — po stopnicah gredo — že so gori! Stregla bom sama, nikogar ni treba k njemu. ... In zdaj, blazna mati, ga vrzi iz hiše, če moreš!

Kastelka je planila kvišku, stopi kakor steber; utrip dveh sredi dolgo minuto molčanja. Zina se ne gane; strmo gleda go-

spo in skleplje roke na krilu.

— Ti si hotela! — izdavi vdova. — Kadar umre, boš kriva z menoj!

— Kadar bo Janez mrtve — povzame dekle zamolklo in mahoma utihne; oči govore za usta.

Šele zdaj ji pogleda Kastelka pazio v obraz, ki je ves popisan s strogimi črkami tragedije. To je konec. Še malo ur, dan ali dva, in dom bo brez dediča; temen vrtnice golta poslednji up Kastelkinevine. ... Karkoli se je približalo stari, je zapisano poginu; ubogo dekle nosi pečat obsodbe na čelu!

Groza bo kraljevala pod orehi, groza pod jagodi — ona pa, nesrečna mati, bo stala kakor žlačarica sredi ugonobljene srece ter poslušala soseda, kako si tuje lase in terja:

— Dvoje hčera mi je vzela ljubezen do tvojih otrok! Vrni mi hčeri, prekleta!

In zdajci se bridko zasmije ter položi dekleto roko na ramo:

— Le idi k njemu, Zina; zdaj je vseeno. Zidovi se rušijo, strop se podira. ... Idi, otrok; razumeti te! Idi k njemu, Zina! Tvoje roke so mehkejšje in manj nesreče se jih drži. ... Ne, jaz ne; sama pojdi!

Tema je. Vdova užge sveči na pisalni mizi; nato odgrne papir, ki ga je prinesla popoldne, ter začne razpostavljati spominke po drugem sinu. Ravno za Benjamina je še prostora. ... Vseeno, je rekla dekle, in vendar ji ni vseeno. Bolj ko se brani, bolj mora misliti nanj; kakorkoli zatiska oči, venomer vidi fantovsko sobo, v nji belo posteljo, v postelji ga, ki umira.

— Joža in Tone! — mrmra izte-

zaje roke k njunim slikam, — kaj mi svetujeta, ljuba pokojnika? Vidva, ki vesta zdaj vse in poznata najgloblje skrivnosti — kaj pravita svoji materi, ubogi Kastelki?

Toda mrtva molčita. Še ta jo zapuščata, še ta ne vidita njene muke! Stara upihne sveči; pa ne! Saj je vseeno, če tukaj ne sme obdržati sinov, jih tudi na onem svetu ne potrebuje. Blizu se veliko zlo, ura sodbe drevi naproti kakor oblak, ki ga jaše nevihta. Nekaj stranskega leze nadnjo; že je tu, že jo drži, odnaša jo bogve kam — še malo, in vse bo končano.

— Vseeno je, vseeno. Da bi le brž bilo, kar misli biti!

In vendar ji ni vseeno. Sedemkrat vstane iz mize ter leze po stopnicah; šestkrat se vrne, sedmič se spizajo do vrat. V sobi je tiho. Svit bolniške lučke riše ostro črto na pragu. Ura v sobi tiča, in kolikorkrat tikne, je gado življenje za sekundo krajše. Dolgo stoji gospa in ne sliši ničesar; mahoma pa ji razpara srce njegov revni, slabotni glas, ki ječi:

— Zinka! Zinka! Jaz nočem umreti!

O Bog! O Bog! Stara kleči v sadojnaku in tišči glavo v hladno zemljo. Kako je zbežala? Kod je dirjala? Ona ne ve, ne ve — in tam gori za komaj razsvetljenim oknom umira njen zadnji otrok in noče umreti. ...

Pri fari bije devet. Ne bo je konec te strašne noči. Uro bo tekla za uro in ena med njimi bo ura smrti. Katera? Kdaj bo prepozno? Prepozno — O Bog! Kaj more storiti zanj? S čim ga odkupi? Ni ga odgovora, ni je rešitve.

Koleselj se zapraši na dvorščice, kot bi ga satan gonil; to je Galjot z zdravila. Čemu zdravila, ko ga da ne davi bolezen, Kastelka ve, da ne!

Misel ji zablisne v glavi; že ji slide, beži po vasi, pada, vstaja, teče brez sapa, stoji pred župniščem. ... Okno v gornji sobi je svetlo, župnik ne spi. Pokliče ga, naj pride in ogreje stola; vsega grešnica se izpove Bogu vsega-mogočemu svoje krivde. ... Izpokeri se, v prah se poniža, s peplom si posuje glavo, in vse stori, karkoli ji poreko; po golih kolenih pojde na Golgato, samo da reši otroka!

Toda roka ji omahne s kljuke lišnih vrat; ali utegne čakati na milosti božje? In če je Bog ne usliši? Če je ne sliši — že ga sploh ni? Ona bo čakala usmiljenja, zapupala v žudež, in gad umre medtem! Kje je svet? Kje pomoč? Je-če izjane v noči.

Mesece ji ozvabi na polje; vsaka stozica leži jasno pred očmi, druga drsi v drugo kakor mlečni potoki. Na desno in levo se razgrinja zemlja v svojem snu, ljubosumna zver, ki se je polakomila njene sreče; tihno leži, v brazdah je rahlo dihanje kakor v kolkih dremajoče žene, ki sanja ljubimca naproti. (Daleč približaj.)

— Kajzer se bo poročil s staro ljubico.

Iz Monakova poročajo naslednje:

— Kljub dejstvu, da zanikujejo oni Hohenzollerni, ki so ostali v Nemčiji, vest, da sta se zaročila prejšnji kajzer Viljem ter baronica Gabriella von Roehow, so zopet pričela krožiti poročila, da čaka Viljem le na konec prvega leta svojega vdovskega stannu, kakor se bo drugič poročil. Neki pruski plemenitaš, ki je bližnji sorodnik baronice von Roehow, je podal par zanimivih podrobnosti glede bodoče madame von Hohenzollern.

Baronica Gabriella von Roehow, ali "lepa Gabriella", kot so jo familiarno zvali v dvornih krogih, je bila rojena oktobra meseca leta 1860. Leta 1880, se je poročila z baronom von Roehowom, ki je služil najprej pri potdamskih ulanih, a je bil v vojni poveljnik huzarskega polka, ki je nosil na svojih čakah mrtvaško glavo. V tem polku je bil nemški kronprince polkovnik.

Baronica je bila v svoji mladosti velika lepota. Njena mati, grofica von Seydevitz, je bila istakto v svojem času slavna lepota, ki je tudi užigala medla srea hohenzollernskih parasitov. Vsed tega se ni treba prav nič čuditi, da je bila lepa Gabriella, ki ni zamudila nobene potsdamske dvorne prireditve, v starosti osemanjših let, najbolj priljubljena plesalka bodočega cesarja, tedanjega kronprincea, ki jo je naravnost oboževal.

Mlada baronica se je poročila s von Roehowom. Tri mesece pozneje pa se je tedanji kronprince poročil s princesinjo Viktorijo Avgusto iz Slezvika. Baron von Roehow je umrl maja meseca leta 1921 na posledičnih ran, katere je dobil v vojni, in sicer par tednov potem, ko je postal bivši kajzer sam vdovec.

Baronica von Roehow je bila že dvakrat v Doornu, in sicer na izrecno povabilo zaljubljenega bivšega cesarja. Prvi teh obiskov se je pričel dne 23. avgusta preteklega leta ter je trajal do 10. septembra. Drugič pa je dal prejšnji cesar izraziti svoji želji, da preživi vdova novoletni praznik v njegovi družbi. Baronica je sprejela povabilo in dne 28. decembra je odpotovala iz Berlina v Doorn, v spremstvu grofa von Moltkeja, pribojnika bivšega cesarja.

Baronica se je vrnila v svoj grad v brandeburških močvirjih šele 31. januarja tekočega leta ter se trdi, da sta bivši kajzer in baronica dne 31. decembra, to je na Silvestrov večer, objubila drug drugemu zvestobo. Tekom svojega bivanja v Doornu je bila baronica predmet posebnih pozornosti od strani prejšnjega monarha. Na dan svojega prihoda v Doorn je našla pred svojim sedežem na mizi krasen buket iz belih, rdečih in črnih rož. Na nove-

ga leta dan ji je bivši kajzer podaril krasno skatlo iz usnja, posajano z diamanti in rubini ter napisom: — Viljem, Imperator et Rex.

Izza svojega povratka v Berlin je imela baronica von Roehow pogovor s princem Avgustom Viljemom. Tekom tekočega meseca bo šla v Frankfurt, kamor jo je povabila princesinja Margareta Marija iz Hesena, kajzerjeva sestra. Maja meseca se bo vrnila lepa Gabriella v Doorn, kjer se bo najbrž poročila s prejšnjim kajzerjem, ki je nekoč sanjal o tem, da bo vladal celemu svetu. "Najbrž" je dobro rečeno, kajti kljub avtentičnosti tega poročila je vseeno mogoče, da se bo kajzer na podlagi pritiska svoje okolice ter tudi nekaterih članov svoje družine v zadnjem trenutku odpovedal tej zvezi.

Stari general von Gontard, vojaški načelnik hiše bivšega vladarja, je proti tej zvezi. Mogoče se ga bo nadomestilo z baronom von Seld, bivšim poveljnikom huzarjev, dočim bo stopil na mesto Moltkeja grof Čirski - Bagersdorf, kojera posestvo meji na ono baronice.

Glasi se, da se je prejšnji cesar zaljubil v gosposlično Gabriello pred več kot štiridesetimi leti in da je ostala ta ljubezen vedno živa, kljub temu, da je bila Gabriella poročena z drugim ter da je imel tudi kajzer svojo ženo in celo kopo "nadebudnih" snov, ki pa so se zočetom vred strmo glavi v prepad.

Še en kandidat za albanski prestol.

"Tribuna" piše o zelo kritičnem položaju v notranji Albaniji in trdi, da je dobil albanski notranji minister Zagolli v Belgradu orožje, municijo in živež za svojo diktaturo. Zagolli se poteguje s pomočjo Jugoslavije in Anglije za albanski prestol, ki bo imel več kandidatov, kakor po črvov!

Monarhistična propaganda na Bavarskem.

Nemški centurmovi listi poročajo, da se je v Monakovem ustanovil "Bayerischer Heimat- und Koenigssbund" in "Treue fest". Kakor znano, so nemški monarhisti v ozki zvezi z reakcionar-

ski.

Baronica se je vrnila v svoj grad v brandeburških močvirjih šele 31. januarja tekočega leta ter se trdi, da sta bivši kajzer in baronica dne 31. decembra, to je na Silvestrov večer, objubila drug drugemu zvestobo. Tekom svojega bivanja v Doornu je bila baronica predmet posebnih pozornosti od strani prejšnjega monarha. Na dan svojega prihoda v Doorn je našla pred svojim sedežem na mizi krasen buket iz belih, rdečih in črnih rož. Na nove-

ga leta dan ji je bivši kajzer podaril krasno skatlo iz usnja, posajano z diamanti in rubini ter napisom: — Viljem, Imperator et Rex.

Izza svojega povratka v Berlin je imela baronica von Roehow pogovor s princem Avgustom Viljemom. Tekom tekočega meseca bo šla v Frankfurt, kamor jo je povabila princesinja Margareta Marija iz Hesena, kajzerjeva sestra. Maja meseca se bo vrnila lepa Gabriella v Doorn, kjer se bo najbrž poročila s prejšnjim kajzerjem, ki je nekoč sanjal o tem, da bo vladal celemu svetu. "Najbrž" je dobro rečeno, kajti kljub avtentičnosti tega poročila je vseeno mogoče, da se bo kajzer na podlagi pritiska svoje okolice ter tudi nekaterih članov svoje družine v zadnjem trenutku odpovedal tej zvezi.

Stari general von Gontard, vojaški načelnik hiše bivšega vladarja, je proti tej zvezi. Mogoče se ga bo nadomestilo z baronom von Seld, bivšim poveljnikom huzarjev, dočim bo stopil na mesto Moltkeja grof Čirski - Bagersdorf, kojera posestvo meji na ono baronice.

Glasi se, da se je prejšnji cesar zaljubil v gosposlično Gabriello pred več kot štiridesetimi leti in da je ostala ta ljubezen vedno živa, kljub temu, da je bila Gabriella poročena z drugim ter da je imel tudi kajzer svojo ženo in celo kopo "nadebudnih" snov, ki pa so se zočetom vred strmo glavi v prepad.

Še en kandidat za albanski prestol.

"Tribuna" piše o zelo kritičnem položaju v notranji Albaniji in trdi, da je dobil albanski notranji minister Zagolli v Belgradu orožje, municijo in živež za svojo diktaturo. Zagolli se poteguje s pomočjo Jugoslavije in Anglije za albanski prestol, ki bo imel več kandidatov, kakor po črvov!

Monarhistična propaganda na Bavarskem.

Nemški centurmovi listi poročajo, da se je v Monakovem ustanovil "Bayerischer Heimat- und Koenigssbund" in "Treue fest". Kakor znano, so nemški monarhisti v ozki zvezi z reakcionar-

ski.

Baronica se je vrnila v svoj grad v brandeburških močvirjih šele 31. januarja tekočega leta ter se trdi, da sta bivši kajzer in baronica dne 31. decembra, to je na Silvestrov večer, objubila drug drugemu zvestobo. Tekom svojega bivanja v Doornu je bila baronica predmet posebnih pozornosti od strani prejšnjega monarha. Na dan svojega prihoda v Doorn je našla pred svojim sedežem na mizi krasen buket iz belih, rdečih in črnih rož. Na nove-

ga leta dan ji je bivši kajzer podaril krasno skatlo iz usnja, posajano z diamanti in rubini ter napisom: — Viljem, Imperator et Rex.

Izza svojega povratka v Berlin je imela baronica von Roehow pogovor s princem Avgustom Viljemom. Tekom tekočega meseca bo šla v Frankfurt, kamor jo je povabila princesinja Margareta Marija iz Hesena, kajzerjeva sestra. Maja meseca se bo vrnila lepa Gabriella v Doorn, kjer se bo najbrž poročila s prejšnjim kajzerjem, ki je nekoč sanjal o tem, da bo vladal celemu svetu. "Najbrž" je dobro rečeno, kajti kljub avtentičnosti tega poročila je vseeno mogoče, da se bo kajzer na podlagi pritiska svoje okolice ter tudi nekaterih članov svoje družine v zadnjem trenutku odpovedal tej zvezi.

Stari general von Gontard, vojaški načelnik hiše bivšega vladarja, je proti tej zvezi. Mogoče se ga bo nadomestilo z baronom von Seld, bivšim poveljnikom huzarjev, dočim bo stopil na mesto Moltkeja grof Čirski - Bagersdorf, kojera posestvo meji na ono baronice.

Izjave italijanske vlade.

Ministrski predsednik nove italijanske vlade, Faeta, je podal v obeh zbornicah izjavo, v kateri je prvo razložil, kako je prišlo do sestave novega ministristva. Izjava nadaljuje: Deželap otrebuje miru in dela. Država mora priiti do miru, potrebuje pa tudi akcijskega programa. Prvi in bistveni pogoj je, da se uveljavi red. Ni mogoče dopustiti, da moti del prebivalstva ono, kar je pravica vseh. Pod vladavino pravice ne morejo eksistirati predprave nekaterih, ampak le nepristranost za vse. Da se zopet doseže ravnotežje v državnem proračunu, je treba povečati dohodke in skriti nekatere izdatke. — Glede zunanje politike izjavlja ministrski predsednik, da ima Italija, ki je vsled hrabrosti svoje vojske (?) premagala sovražnike, na mednarodnem polju nobenega vzroka do konfliktov z drugimi narodi. V mednar. konce rta je Italija element miru. — Podlaga naše zunanje politike, je dejal Faeta, je zvestoba do narodov, ki so se v svetovni vojni borili na naši strani. Naše prijateljstvo z Anglijo je tradicionalno. Prijateljstvo-med Italijo in Francijo ni utrjeno le vsled plemenskega in jezikovnega sorodstva, ampak tudi vsled skupnih starih in slavnih tradicij.

Kar se tiče večerajšnjih premaganecv, ne goji Italija do njih ne sovražnosti na jeze. Naklonjeni smo Nemčiji, ki je bila in bo ostala kulturna in napredna. Kar se tiče Rusije, je jasno pokazala svojo voljo, da hoče svojo politiko urečiti v duhu liberalizma. Ministrski predsednik prede nato na Reko in pravi: Najnovejši dogodki na Reki so tamkaj zelo motili red in mir. Reško vprašanje premotriva-mo s čustvi italijanstva. Toda to čustvo nas ne bo motilo pri tem, da ne bi lojalno spoštovali evropskih mednarodnih obveznosti.

Glede Jugoslavije pravi De Faeta: S kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev hočemo živeti v edinstvenih dobrih sosedov. Da doseže-mo to razmerje, smo odločeni, da pespešimo pogajanja z Ju-goslavijo in da čimprej izvršimo porazgovore, na podlagi katerih naj se izvršijo določbe rapalskega dogovora.

Storili bomo še nadalje vse, da rešimo Avstrijo iz gospodarske depresije, in da ji omogočimo normalno življenje. Z vsemi drugimi narodi živimo v dobri harmoniji. Vrhovni svet v Parizu je naprosil Italijo, naj skliče mednar. gospo darsko konferenco v Genovu, ki naj služi zbližanju narodov in gospodar. obnovi Evrope. Med-narodnih sestankov je bilo že več, toda tokrat bodo v Genovi sedli k isti mizi znagovaleci in premaganci, da se porazgovore o skupnih interesih.

Kajzer se bo poročil s staro ljubico.

Iz Monakova poročajo nasled-

nje:

— Kljub dejstvu, da zanikujejo oni Hohenzollerni, ki so ostali v Nemčiji, vest, da sta se zaročila prejšnji kajzer Viljem ter baronica Gabriella von Roehow, so zopet pričela krožiti poročila, da čaka Viljem le na konec prvega leta svojega vdovskega stannu, kakor se bo drugič poročil. Neki pruski plemenitaš, ki je bližnji sorodnik baronice von Roehow, je podal par zanimivih podrobnosti glede bodoče madame von Hohenzollern.

Baronica Gabriella von Roehow, ali "lepa Gabriella", kot so jo familiarno zvali v dvornih krogih, je bila rojena oktobra meseca leta 1860. Leta 1880, se je poročila z baronom von Roehowom, ki je služil najprej pri potdamskih ulanih, a je bil v vojni poveljnik huzarskega polka, ki je nosil na svojih čakah mrtvaško glavo. V tem polku je bil nemški kronprince polkovnik.

Baronica je bila v svoji mladosti velika lepota. Njena mati, grofica von Seydevitz, je bila istakto v svojem času slavna lepota, ki je tudi užigala medla srea hohenzollernskih parasitov. Vsed tega se ni treba prav nič čuditi, da je bila lepa Gabriella, ki ni zamudila nobene potsdamske dvorne prireditve, v starosti osemanjših let, najbolj priljubljena plesalka bodočega cesarja, tedanjega kronprincea, ki jo je naravnost oboževal.

Mlada baronica se je poročila s von Roehowom. Tri mesece pozneje pa se je tedanji kronprince poročil s princesinjo Viktorijo Avgusto iz Slezvika. Baron von Roehow je umrl maja meseca leta 1921 na posledičnih ran, katere je dobil v vojni, in sicer par tednov potem, ko je postal bivši kajzer sam vdovec.

Baronica von Roehow je bila že dvakrat v Doornu, in sicer na izrecno povabilo zaljubljenega bivšega cesarja. Prvi teh obiskov se je pričel dne 23. avgusta preteklega leta ter je trajal do 10. septembra. Drugič pa je dal prejšnji cesar izraziti svoji želji, da preživi vdova novoletni praznik v njegovi družbi. Baronica je sprejela povabilo in dne 28. decembra je odpotovala iz Berlina v Doorn, v spremstvu grofa von Moltkeja, pribojnika bivšega cesarja.

Baronica se je vrnila v svoj grad v brandeburških močvirjih šele 31. januarja tekočega leta ter se trdi, da sta bivši kajzer in baronica dne 31. decembra, to je na Silvestrov večer, objubila drug drugemu zvestobo. Tekom svojega bivanja v Doornu je bila baronica predmet posebnih pozornosti od strani prejšnjega monarha. Na dan svojega prihoda v Doorn je našla pred svojim sedežem na mizi krasen buket iz belih, rdečih in črnih rož. Na nove-

ga leta dan ji je bivši kajzer podaril krasno skatlo iz usnja, posajano z diamanti in rubini ter napisom: — Viljem, Imperator et Rex.

Izza svojega povratka v Berlin je imela baronica von Roehow pogovor s princem Avgustom Viljemom. Tekom tekočega meseca bo šla v Frankfurt, kamor jo je povabila princesinja Margareta Marija iz Hesena, kajzerjeva sestra. Maja meseca se bo vrnila lepa Gabriella v Doorn, kjer se bo najbrž poročila s prejšnjim kajzerjem, ki je nekoč sanjal o tem, da bo vladal celemu svetu. "Najbrž" je dobro rečeno, kajti kljub avtentičnosti tega poročila je vseeno mogoče, da se bo kajzer na podlagi pritiska svoje okolice ter tudi nekaterih članov svoje družine v zadnjem trenutku odpovedal tej zvezi.

Stari general von Gontard, vojaški načelnik hiše bivšega vladarja, je proti tej zvezi. Mogoče se ga bo nadomestilo z baronom von Seld, bivšim poveljnikom huzarjev, dočim bo stopil na mesto Moltkeja grof Čirski - Bagersdorf, kojera posestvo meji na ono baronice.

Glasi se, da se je prejšnji cesar zaljubil v gosposlično Gabriello pred več kot štiridesetimi leti in da je ostala ta ljubezen vedno živa, kljub temu, da je bila Gabriella poročena z drugim ter da je imel tudi kajzer svojo ženo in celo kopo "nadebudnih" snov, ki pa so se zočetom vred strmo glavi v prepad.

Še en kandidat za albanski prestol.

"Tribuna" piše o zelo kritičnem položaju v notranji Albaniji in trdi, da je dobil albanski notranji minister Zagolli v Belgradu orožje, municijo in živež za svojo diktaturo. Zagolli se poteguje s pomočjo Jugoslavije in Anglije za albanski prestol, ki bo imel več kandidatov, kakor po črvov!

Monarhistična propaganda na Bavarskem.

Nemški centurmovi listi poročajo, da se je v Monakovem ustanovil "Bayerischer Heimat- und Koenigssbund" in "Treue fest". Kakor znano, so nemški monarhisti v ozki zvezi z reakcionar-

ski.

Baronica se je vrnila v svoj grad v brandeburških močvirjih šele 31. januarja tekočega leta ter se trdi, da sta bivši kajzer in baronica dne 31. decembra, to je na Silvestrov večer, objubila drug drugemu zvestobo. Tekom svojega bivanja v Doornu je bila baronica predmet posebnih pozornosti od strani prejšnjega monarha. Na dan svojega prihoda v Doorn je našla pred svojim sedežem na mizi krasen buket iz belih, rdečih in črnih rož. Na nove-

ga leta dan ji je bivši kajzer podaril krasno skatlo iz usnja, posajano z diamanti in rubini ter napisom: — Viljem, Imperator et Rex.

Izza svojega povratka v Berlin je imela baronica von Roehow pogovor s princem Avgustom Viljemom. Tekom tekočega meseca bo šla v Frankfurt, kamor jo je povabila princesinja Margareta Marija iz Hesena, kajzerjeva sestra. Maja meseca se bo vrnila lepa Gabriella v Doorn, kjer se bo najbrž poročila s prejšnjim kajzerjem, ki je nekoč sanjal o tem, da bo vladal celemu svetu. "Najbrž" je dobro rečeno, kajti kljub avtentičnosti tega poročila je vseeno mogoče, da se bo kajzer na podlagi pritiska svoje okolice ter tudi nekaterih članov svoje družine v zadnjem trenutku odpovedal tej zvezi.

Stari general von Gontard, vojaški načelnik hiše bivšega vladarja, je proti tej zvezi. Mogoče se ga bo nadomestilo z baronom von Seld, bivšim poveljnikom huzarjev, dočim bo stopil na mesto Moltkeja grof Čirski - Bagersdorf, kojera posestvo meji na ono baronice.

Glasi se, da se je prejšnji cesar zaljubil v gosposlično Gabriello pred več kot štiridesetimi leti in da je ostala ta ljubezen vedno živa, kljub temu, da je bila Gabriella poročena z drugim ter da je imel tudi kajzer svojo ženo in celo kopo "nadebudnih" snov, ki pa so se zočetom vred strmo glavi v prepad.

Še en kandidat za albanski prestol.

"Tribuna" piše o zelo kritičnem položaju v notranji Albaniji in trdi, da je dobil albanski notranji minister Zagolli v Belgradu orožje, municijo in živež za svojo diktaturo. Zagolli se poteguje s pomočjo Jugoslavije in Anglije za albanski prestol, ki bo imel več kandidatov, kakor po črvov!

Požigalec.

FRANCOSKI DETEKTIVSKI ROMAN.

Spisal Emilo Gaborian.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

88

(Nadaljevanje.)

Vprašanje: — Torej je bil on, katerega ste oni večer poslali v Sovter s pismom, v katerem ste odvestili gospodično Dionizijo, da ne morete priti?

Odgovor: — Da.

Vprašanje: — Trdili ste, da vas zadnjejeje važni opravki?

Odgovor: — To je običajen izgovor.

Vprašanje: — V vašem slučaju pa ni bil to nikak izgovor. Kam ste morali iti in kam ste dejanski šli?

Odgovor: — Dokler se ne bom posvetoval z zagovornikom, ne bom rekel ničesar.

Vprašanje: — Bodite skloni. Sistem zatikanja in prikrivanja je nevaren.

Odgovor: — To vem ter jemljem nase posledice.

Žak je bil strašno presenečen. Vsak obtoženi človek je presenečen, ko čuje, kaj je rekel sam človek zaslišanja. Niti enega ni, ki bi ne vzkliznil:

— Kaj, jaz sem rekel to? Nikdar.

On pa je rekel to in tega niti ni mogel zanikati, kajti sam je podpisal protokol.

Vprašanje, katerega mu je stavi sodnik, so bila tako dobro premisljena vnaprej, da se je takoj ujel. Ko je spoznal, na kak način se je bil zagovarjal, je vzkliznil:

— To je strašno.

Prevzet od strašne realnosti, je dostavil:

— Kako priti iz te zagate?

— Rekel sem vam že, — je odvrnil Folgat, — da moramo najti kak verjeten izgovor.

Prepričan sem, da tega ne morem storiti.

Mladi odvetnik je nekaj časa razmišljal ter rekel nato:

— Vi ste jetnik, a jaz sem prost človek. Že več kot en mesec razmišljam o tej zadevi.

— Aha.

— Kje bi se morala vršiti vaša poroka?

— V moji hiši v Boaskoranu.

— In kje naj bi se vršila verska cerimonija?

— V cerkvi v Breši.

— Ali ste že kdaj govorili o tem z duhovnikom?

— Pogosto. Ob neki priliki, ko sva se šelila z župnikom, mi je rekel: — Vas bom že ujel v izpovednici.

Gospod Folgat se je skoro tresel od zadovoljstva in Žak je zapazil to.

— Potem je župnik v Brešiji vaš prijatelj?

— Zelo intimen prijatelj celo. Dostikrat je bil pri meni v gosteh in nikdar se nista srečala, ne da bi si podala roki.

Zadovoljstvo mladega odvetnika je očividno raslo.

— Dobro, — je rekel, — moj pojasnitev postaja vedno bolj vrjetna. Čujte, kaj sem pozitivno ugotovil kot dejstvo. V času od devetih do enajstih v noč zločina ni bilo nobene žive duše v župnišči v Breši. Župnik je večerjal z gospodom Bessonom v hiši slednjega. Njegov služabnik pa je odšel da počaka nanj s svetilko.

— Razumem, — je rekel Magloar.

— Zakaj pa bi ne šli, da govorite z duhovnikom, moj dragi klient? V prvi vrsti ste morali urediti z njim posameznosti glede poročne cerimonije. Ker je vaš prijatelj, izkusen človek in duhovnik ste ga tudi hoteli vprašati za njegov svet glede važnega koraka, katerega ste nameravali storiti ter izpolniti tudi svoje verske dolžnosti, katere ste tako dolgo zanemarjali.

— Dobro, — je rekel odlični odvetnik iz Sovterja, — zelo dobro.

— Idite, moj dragi klient, — je nadaljeval Folgat, — v namen, da se sestanete z duhovnikom v Breši, ste se tudi odpovedali veselju, da preživite večer v družbi svoje zaročenke. Sedaj pa si oglejte, kako odgovarja to trditvam državnega pravdnika. Vprašanje vas, kakaj ste se napotili preko močvirja. Zakaj? Zato, ker je bila to najkrajša pot ter ste se bali, da boste našli župnika v postelji. Nobena stvar ni bolj naravna. Znano je, da hodi župnik ponavadi spat že ob devetih. Kljub temu pa ste prišli zaman. Ko ste potrkali na vrata župnišča, ni bilo nikogar, ki bi vam odprl.

Gospod Magloar je prekinil svojega tovariša ter rekel:

— Dosedaj je bilo vse dobro, a sedaj prihaja velika nevrjetnost. Nikdo ni bil mogel priti na ušel, da gre skozi gozd Rošpomje v namen, da se vrne iz Breši v Boaskoran. Če bi poznali deželo...

— Poznam jo, kajti natančno sem si jo ogledal. Dokaz temu pa je, da sem tudi našel odgovor, ker sem videl vnaprej ugovor. Ko je potrkal Boaskoran na vrata župnišča, je prišla mimo neka majhna kmečka deklica ter mu povedala, da je ravnokar srečala župnika na mestu, imenovanem Maršalovo križišče. Ker je župnišče popolnoma osamljeno ter na koncu vasi, je tak dogodek zelo vrjeten. Kar se tiče duhovnika, pa sem slučajno izvedel naslednje: Natančno ob uri, ko bi moral biti Boaskoran v Breši, je šel neki duhovnik preko dotičnega mesta. Bil pa je iz neke druge župnije. Tudi on je večerjal pri gospodu Bessonu ter bil poklican k neki umirajoči ženski. Mala deklica ni vsled tega pripovedovala laži, pač pa se le motila glede osebe duhovnika.

— Izvrstno, — je rekel Magloar.

— In kaj je storil Boaskoran po tej informaciji? — je nadaljeval Folgat. — Šel je naprej in ker je bil vsaki trenutek srečati duhovnika, je šel prav do gozda Rošpomje. Ker je končno spoznal, da ne bo našel nikogar, je sklenil vrniti se v Boaskoran skozi gozdove. Bil je zelo slabe volje, ker je izgubil na ta način večer, katerega bi bil lahko preživel v družbi svoje zaročenke. Klet je in se pridružil, kot je izjavila priča Godri.

Magloar je zinjal z glavo.

— Priznavam, da je to ženjalno in da bi ne mogel jaz nuditi ničesar vsaj prilično tako dobrega. Vaša povest greši ravno vsled svoje enostavnosti in priprostosti. Državno pravdnikstvo bo reklo: Če je to resnica, zakaj ni povedal tega gospod Boaskoran takoj? Kaj mu je bilo treba posvetovati se o tem s svojim zagovornikom?

Gospod Folgat je kazal na obrazu, da si na vse načine prizadeva, kako bi odgovoril na to. Končno pa je odgovoril:

— Preveč dobro vem, da je to slaba točka v naši obrambi, zelo slaba točka. Popolnoma jasno je, da bi bil Žak na mestu oprečen, če bi podal to pojasnitev na dan svoje aretacije. Ali pa je mogoče najti kaj boljše? To je seveda le surov obriz moje obrambe, kajti nisem je bil spravljen v besere. Z vašo pomočjo ter ono Mešeta, ka-

teremu sem že dosti dolžan, pa bom lahko izboljšal svoj načrt ter dodal par skrivnosti, ki naj bi pojasnile molčečnost gospoda de Boaskorana. Mislil sem že na to, da pokličem na pomoč politiko, vsled katere ni hotel Boaskoran izdati svojih stikov z župnikom.

— To bi bilo skrajno neugodno, — se je oglašil Magloar. — Mi nismo le verni tukaj v Sovter, pač pa pobožni, zelo pobožni.

— To misel sem že opustil, — je odvrnil Folgat.

Žak, ki je ostal dotedaj tih in nepremičen, se je dvignil naenkrat do polne višine ter vzkliznil z ogorčenim glasom:

— Ali ni strašno, da si moramo izmišljati laži? Jaz sem nedolžen. Kaj več bi bilo mogoče storiti, če bi bil v resnici morilec?

Žak je imel popolnoma prav. Strašno je bilo, da je bil prisiljen prikrivati resnice. Njegova zagovornika pa se nista brigala za njegovo ogorčenje. Bila sta zaposlena s premetrevanjem sistema obrambe.

— Lotimo se nadaljnjih točk obdolžitve, — je rekel Magloar.

— Če bi se sprepelo moja verzija, — je rekel Folgat, — bi bilo vse ostalo lahko. Ali pa bomo sprejeli to verzijo? Na dan, ko je bil aretiran, je rekel gospod de Boaskoran, da je šel k svojem lesemu trgovcu v Breši. To je bila velika neprevidnost. V tem teči tudi resnična nevarnost. Kar se tiče ostalega, je brezpomembno. Tukaj je voda, v kateri si je Boaskoran umil roki, ko se je vrnil domov in v kateri so našli sledove sežganega papirja. Treba nam je le nekoliko izpremeniti dejstva, da pojasnimo vse to. Boaskoran je strasten kadilec. To je dobro znano. Imel je s seboj dosti cigarete, ko se je napotil v Breši, a pozabil je na užigalico. Ker je hotel kaditi, je s strelom iz puške užgal smodnik ter prižgal papir. To je operacija, pri kateri si človek vedno zamaže prste.

— Sedaj imate prav, — je vzkliznil Magloar. — Dobro storjeno.

(Dalje prihodnjič.)

O Barošu.

Bruno Astori, glavni urednik tržaške "Ere Nuove", priobčuje svoje nadaljevalne izpovedi v Beogradu in piše iznova o Barošu, dotikajoč se tudi gospodarskega vprašanja, ki je v zvezi z njim. Italijani smatrajo za največje težkočo to, da se na jugoslovanski strani označa znano pismo bivšega italijanskega zunanjega ministra Sforze kot integralen del rapalske pogodbe. V Beogradu izvajajo, da to pismo ni samo gola obljuba, marveč da predstavlja pravi dokument s formalno obveznostjo, ne samo splošnega značaja, ampak čisto določeno in detajlirano na topografski karti, ki je priložena pismu. Kakorhitro se prične govoriti o reškem vprašanju, navajajo politične, možne vseh strank enako, da treba nemudoma prirediti izvrševati dogovore in rapalsko pogodbo aplicirati tudi s priloženo ključno. "Izročite nam baroško pristanišče, in potem pridemo do raznih dogovorov: do pristaniške jednote ali kar boste hoteli. Imamo velike zaloge blaga, s katerimi ne moremo nikamor, ker nam je morje zaprto. Svoječas smo imeli sličen spor z Avstrijo glede živine, pa mala Srbija je takrat vztrajala in je končno zmagnala. Zmagnali bomo tudi sedaj napram vam." Astori je govoril nadalje z nekim Jugoslovancem resnega in evropskega duha, ki ima mnogo interesov v Italiji in na Jadranskem morju. Ta po njem tako označeni Jugoslovani je rekel takole: da spoznate situacijo in ljudi, moram vam povedati, da se Belgrad ne bi mogel nikdar odpovedati baroškem pristanišču, ne da bi vzbudil na Hrvatskem odpora. Jaz mislim, da je za Italijo največje interesa, ako prepusti baroško pristanišče Jugoslaviji, predvsem radi tega, ker Baroš ne zadošča potrebam Jugoslavije, katerega bi bila priključena tako posluževati se vse reške pristaniške obseznosti. Drugič bi Jugoslavija, ker bi imela Baroš in ker bi se mogla posluževati vsega reškega pristanišča, ne mislila dolgo vrsto let na to, da si zgradi svoje lastno pristanišče. Ta čas pa bi Italija, vsled konfliktantnosti, ki bi najbolj vplivala v Jugoslaviji, imela čas, da se afirmira gospodarsko z ogromno koristjo za svojo deželo. Vsaka intrinzična rešitev pa bi hudo razžalila jugoslovanske nacionalno čustvo in Jugoslavija bi doprinesla rada vse žrtve, da si zgradi nemudoma primerno pristanišče na južni obali in vsa jugoslovanska javnost bi z vsemi močmi preprečevala vsak poskus italijanske trgovske penetracije na Balkan. Mogoče bi se zgodilo, da bi fašistovska prenapetost rajše poglala baroško pristanišče v zrak, nego da bi ga izročila Jugoslaviji. Jaz kot Jugoslovani predvsem kot trgovci, bi bi tega le vesel. Tako bi se mi končno odločili, da si zgradim osvoje pristanišče.

V ozki zvezi z Barošem je gospodarska vojna, katero Italijani že precej močno občutijo. Astori je slišal ponovno, da Jugoslovani ne podpisujejo nobenega novega gospodarskega dogovora z Italijo, dokler ne bodo razrešena vsa gospodarska vprašanja. Da se mu to dokaže, se mu je navedel v prvi vrsti dogovor glede ribolova, ki je bil napravljen lani na Brionih med obema državama. V Beogradu ga še niso ratificirali, pa ga tudi še ne bodo. Tako bi se zgodilo tudi z vsako drugo pogodbo, ako bi se tudi dovoljno sklenili dotični dogovori. Dalje je izvedel Astori, da je filialka Trgovske banke iz Trsta v Splitu dobila ediklonen odgovor na svojo novo prošnjo glede prodaje deviz, da si je izpolnila vse zakonske določbe. Ako bi bilo sedaj količnik boljših odnosov z Italijo, bi jo n. pr. ne bile zadele zadnje omejitve glede uvoza take kakor so jo. Po statistiki trgovskega ministertva izgubi Italija po izdanih omejitvah uvoza okoli 48 milijonov, to je po italijanskih računih 12 odstotkov od skupnega kalkula 450 milijonov.

Italijani si radi predstavljajo, da Slovenci in Hrvatje obravnavajo vprašanja, kakor baroško in gospodarsko vprašanje napram Italiji, strastnejše in sovražnejše. Srbi pa mirnejše in popustljivejše. Sedaj pa prinaša ugleden italijanski novinar poročila, ki kažejo da sodi Beograd o teh stvareh enako kakor Zagreb in Ljubljana. Torej vsa Jugoslavija je edina v reškem in baroškem vprašanju, v gospodarskih zadevah pa dosežejo Italijani vbočice to, da se jim Jugoslavija odmakne kar najbolj in bo obstajalo samo to, kar je prav mora biti. Italija se bliža razpotju z Jugoslavijo. Reka in Baroš, to sta imeni, ki ali palogoma zvežeta Italijo in Jugoslavijo v dobre odnose, ali pa se razideta. Kako bo v tem slučaju z Italijo to že napoveduje Astori. Odločitev je v rokah Italije.

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

se pripravila in prizadeva ententi zapadnih velesil čezdalje večje skrbti. Turčija je s pomočjo Rusije dosegla, da se bo morala pogodba temeljito revidirati obe velesili zahtevata tudi, da se Dardanele osvobodijo ententne kontrole. Perzija in Aganistan nastopata skupno s Moskvo in Angoro, s katerima sta sklenili politično-trgovsko zvezo. Egipt je storil velik korak naprej do popolne samostojnosti in ne bo odnehal, dokler Anglija ne izgu-

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

se pripravila in prizadeva ententi zapadnih velesil čezdalje večje skrbti. Turčija je s pomočjo Rusije dosegla, da se bo morala pogodba temeljito revidirati obe velesili zahtevata tudi, da se Dardanele osvobodijo ententne kontrole. Perzija in Aganistan nastopata skupno s Moskvo in Angoro, s katerima sta sklenili politično-trgovsko zvezo. Egipt je storil velik korak naprej do popolne samostojnosti in ne bo odnehal, dokler Anglija ne izgu-

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

se pripravila in prizadeva ententi zapadnih velesil čezdalje večje skrbti. Turčija je s pomočjo Rusije dosegla, da se bo morala pogodba temeljito revidirati obe velesili zahtevata tudi, da se Dardanele osvobodijo ententne kontrole. Perzija in Aganistan nastopata skupno s Moskvo in Angoro, s katerima sta sklenili politično-trgovsko zvezo. Egipt je storil velik korak naprej do popolne samostojnosti in ne bo odnehal, dokler Anglija ne izgu-

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

se pripravila in prizadeva ententi zapadnih velesil čezdalje večje skrbti. Turčija je s pomočjo Rusije dosegla, da se bo morala pogodba temeljito revidirati obe velesili zahtevata tudi, da se Dardanele osvobodijo ententne kontrole. Perzija in Aganistan nastopata skupno s Moskvo in Angoro, s katerima sta sklenili politično-trgovsko zvezo. Egipt je storil velik korak naprej do popolne samostojnosti in ne bo odnehal, dokler Anglija ne izgu-

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega kakor angleškega varuštva. Ukrajina ima sicer še svoje račune z Rusijo, vendar pa je trgovsko in politično pogodbeno zvezana s Turčijo. Bolgarski agrarci upirajo svoje poglede v Moskvo in samo čakajo, kako iz izpadla genovska konferenca, da bi mogli preorientacijo napram Moskvi izvršiti s premerno spodobnostjo in predvidnostjo. Celotno v Rumuniji upajo zarantisti, zemljeladniki, na pomoč od Rusije, da kdaj strmo glavi vojeleposredniško oligarhijo. Mala ententa se tudi počasi

bi premoči nad Sueškim prekopom. Sirija, Mezopotamija in Arabija imajo danes svoje muslimanske vladarje, ki le čakajo, da se iznehijo atko francoskega